

Απόστολος Ανδρέας - Τα θαύματά του που έκαναν τους Πατρινούς Χριστιανούς

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Περπατώντας μετά ο Απόστολος Ανδρέας στην πόλη της Πάτρας, συνάντησε στο δρόμο έναν παράλυτο άνθρωπο ξαπλωμένο κάτω. Αυτός ο άνθρωπος ήταν άρρωστος για αρκετό καιρό, δεν μπορούσε να περπατήσει, ούτε είχε κάποιον να τον φροντίζει, να τον περιποιείται και να τον βοηθάει.

Ο Άγιος τον σπλαχνίστηκε κι αυτόν, και απλά ακουμπώντας τον με το δεξί του χέρι, τον έκανε θαυματουργικά καλά και να περπατήσει.

Έτσι, το όνομα του Αγίου έγινε γνωστό στην Πάτρα, ιδιαίτερα στους φτωχούς που υπέφεραν από πολλές αρρώστιες.

Αυτοί έτρεχαν και έπεφταν στα πόδια του Αποστόλου και θεραπεύονταν.

Κάποιοι ήταν τυφλοί, και τους άνοιγε τα μάτια ακουμπώντας τους με τα χέρια του. Άλλοι ήταν λεπροί, και άλλοι με άλλες αρρώστιες. Όλους αυτούς τους καθάριζε και τους θεράπευε, και στη συνέχεια τους βάφτιζε στη θάλασσα, στο όνομα της Αγίας Τριάδας.

Κάποιος άλλος λεπρός, που ήταν κατάκοιτος στην άμμο δίπλα στη θάλασσα, έξω από την Πάτρα, βρισκόταν σε κίνδυνο. Μόλις άκουσε για τον Άγιο Ανδρέα, πίστεψε και ιάθηκε εντελώς, παρόλο που η λέπρα του ήταν σαν του Ιώβ. Βαφτίστηκε αμέσως και έγινε μαθητής του Αποστόλου. Τον ακολουθούσε παντού, πάντα, και κήρυττε δυνατά σαν κήρυκας τη δύναμη του Αγίου και την πίστη στον Χριστό.

Με αυτόν τον τρόπο, με πολλές διδαχές, με τα κηρύγματα του Αποστόλου, αλλά και με πολλά θαύματα, ο Άγιος οδήγησε όλους τους κατοίκους της Πάτρας στο να γνωρίσουν τη χριστιανική πίστη. Χαιρόταν λοιπόν πολύ ο Άγιος με τις ψυχές που σώζονταν και δόξαζε συνέχεια τον αγαθό Θεό.

Μετά από αυτά, οι Χριστιανοί κατέστρεψαν με τα ίδια τους τα χέρια τους ναούς των ειδώλων, έσπασαν όλα τα αγάλματα (είδωλα) και έκαψαν τα παλιά Εβραϊκά βιβλία, επειδή τα θεωρούσαν αιτία της πλάνης και της ειδωλολατρίας των ανθρώπων.

Στη συνέχεια, οι κάτοικοι μάζεψαν τους θησαυρούς τους και τους έριξαν στα πόδια του Αγίου Ανδρέα. Ο Απόστολος του Χριστού δεν δέχτηκε τους θησαυρούς, αλλά επαίνεσε την προθυμία και την καλή τους διάθεση.

Αποδεχόμενος την αγαθή πρόθεση των Πατρέων, διέταξε: Ένα μέρος των θησαυρών που είχαν ρίξει στα πόδια του να το μοιράσουν στους φτωχούς και όσους είχαν ανάγκη. Ένα άλλο μέρος να το χρησιμοποιήσουν για να χτίσουν μια Εκκλησία, όπου οι Χριστιανοί θα πήγαιναν για να δοξάζουν τον Χριστό.

Σε λίγο καιρό ο Ναός χτίστηκε πολύ μεγαλοπρεπής. Οι Πατρινοί συγκεντρώνονταν εκεί, όπου λειτουργούνταν και αγιάζονταν από τους Επισκόπους και Ιερείς που είχε χειροτονήσει ο Άγιος Απόστολος Ανδρέας.

Έτρεχαν επίσης να ακούσουν την μελίρρυτο διδασκαλία του Αγίου, διότι κάθε μέρα εξηγούσε τις Γραφές και ερμήνευε τους Προφήτες. Μαζί με όλα αυτά, εξηγούσε και αποδείκνυε ότι ένας και μόνος είναι ο Θεός, αυτός που στους τελευταίους καιρούς κατέβηκε από τους ουρανούς και έγινε άνθρωπος, (σαρκωθείς) από την Αγία Θεοτόκο και Αειπάρθενο Μαρία, για τη σωτηρία του γένους των ανθρώπων.

Διασκευή από τον (Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Νοέμβριος, τόμος 11ος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)